

که کلانچون اول عارضه دن نشان بولوم قطاب چیب اکرمه در که محتاط شتر لاسه
 شتر لاسه عشق در که اول روح پاکتون فیض قلب ایدر شرفی ای دل و دین عالیه
 رفته در جان شتر لاسه معتدلت مشق اومر در حق خودن چکری حکما تا جو منقبتی از هر پاسه بر
 ای دلی که از آفتاب نورست که جو منقبتی در حق نیاید تو شد معاذی که ز خودی شتر
مکتوبین سوز یعنی لری که شرح ابر حوری دن ایدر مهر ز عشق و لطف پیرمی بیان اولان
 عارض حسن و لطف دن بیانی اول عارضه دن صور حسن مراد هر سرد اولان حسن
 چیب اکرمه حسن و علاحتون بستره ایدون بیان دور بکلی یا نوره که سوره از آن
 سرود قدری اول قامت دن یا لیل که خالص دور چکلی مانند کلکشتن از آن عارضه
 کلت تکلی که اول عارضه دن جملی غایتی در حیرت اکرم حضرت مراد دور
شیر نیست قد و چینی از آری خاسته طریق بیاید ستره سواد از آن قدست اکرم
 مانع است یا سن از آن است با سسنگ تنی اول اولان مراد ستره منقبتی خالص دور
بستر در آن از آن عارضه دن از هر آن که کل اول عارضه دن حوز نزهت ایشق
 گرفته تا عهد چینی بوی مسک از آن بیسو چینی یا قدسی مسک را چینی سنی اولان کسودن
 طوشتی د کلاب یا قینه بوی چنان از آن عارضه کلاب جنت لر را چینی سنی اولان عارضه
 دن بولشتی در بود د دنی جایزه کلاب بچنین لطف را چینی اول عارضه دن بولشتی
 و جو نانی اولان جهان در جبهه خامس شتر سی ای که صیبه اکرم مراد دور
قد و جهان از عرق عارضه منقبتی دید دان و در خود شتر هر کبیتی سوره دست بر
 روی میوه شتر که شتر عرق عرق سنگ بودک حشوندن انقلاب معرفت اولان
 هر آن که عارضه از آن عارضه آمالک ای اول عارضه دن آز آن مالشور
بر بهر روی آوا بی نیه بدیز بسیک موی او نمانی سینه قدر بخط بکش

بستن نه روز
 کردن لایم سکن
 او شتر

بزار ارق

حافظ کلیت آب جیات سختک و گشت نطفه آب حیات طامش در جیات
 که حوی شده جانها چکان از آن عارضه امحلی که بر شیشه اول عارضه
 دن جان را طامش به جیب اکرم مراد در حافظه نطفه کنه و شتر لطف در جان
 عرق پاک عارضه شیشه ایش در عرف القار که بر بنداز تا اوین تا بنویشت
دور خط بیم بار یک عدلی اطرافه تاکه دور خط بازدی ماه کلک زدی
 اوراست فا دور خط ماه فلک انک بوز دن راست خط دو شتری زیرا
 ماهما بر حداربا بوی دار روی یا د سپاه فطنی کو ریک کو سین اکرم شیر
 صافی در خبر که خط بوا که حسن و و شدی از اوس بیش که آن کتاب حیات
خوشتر ست انک بوی بوسیدن که او آن حیات دن لطف آن در عوض
 کشته رو آن دین ام خبر آن محمود نظ انک بوی بوسیدن که اول آب حیات
 لطف دن در چشمه دن سنطه کی آب چشمه می روان اولش مراد کلام ربانی
 چکان اولان کثرت یکا منی بند در نظ بهر نقصه صن در لطف منه و تبرک ری
 که بها منش بند بیم کرد مشال جان و دل گاه انک بیش ایلم عباد کی جان
دل و بر گاه ناب پس شتر عرق بیم نظ گاه تا ز کی انک شتر
آن بجور مراد آب چشمه ایلم جواد دی سکین لازم در بکود بکرم نظ ای
حد بشاه صوفی چکین اکرم شاه بنی کنه و قول شند شول ایلم تا عباد کی
د بیم بند ببند کیش حق الله بصبر بند بشارک که ایلم انک قول لطف
 فقط و بر صبر غایب شاه راجع در تا بر نص شم ایلم آب حیات جانها
 کشته فطنی ز نظ آن بناظر حیات سنگ نگار بکل اولش در
 کشته بها عباد عشق از شم کشت از نظ خط انک عشق بوی ایلم کشته
 بوا سکودن شوه بیش در صبر غایب ضایه راجع در عرف القار

